

Tilbake på Nordkapp igjen – etter 13 måneder i Zambia. Kontrastene er store - ikke minst værmessig når man returnerer i februar. Men nå har jeg gjennom et år blitt vant til å leve med store kontraster innad i Zambia, så det skal vel gå....

Jeg har hatt et fantastisk år som fredskorpsdeltaker sammen med min ergoterapeutkollega Siv-Hege Madsø. Livingstone er en utrolig hyggelig liten by som det går fort å bli kjent med, og der du kjenner igjen folk på gata i løpet av kort tid.

Formålet med utvekslingsprosjektet er å drive rehabilitering i distriktene (Community Based Rehabilitation – CBR). Vi har jobbet i Livingstone og Kazungula distrikt, noe som har gitt mulighet til å oppleve både urbane og rurale strøk.

I begynnelsen opplevde jeg en del utfordringer i fht at de ulike partnerne ikke helt visste hvordan de skulle utnytte meg som fysioterapeut, og jeg tilbragte en del dager med veiing av barn og utdeling av tepper og medisiner. Etter hvert fikk vi innført en henvisningssystem, noe som førte til en klar forbedring i fht å få effektivisert arbeidet. Det er allikevel klare utfordringer med å jobbe som distriktsfysioterapeut i Zambia. Når det regner kommer ikke pasientene, transporten jeg ventet på til landsbyen var plutselig opptatt med noe annet og den kontaktpersonen jeg hadde i landsbyen hadde flytta. Jeg lærte derfor fort at jeg alltid skulle ha med meg en overlevelsespakke bestående av en vannflaske og en bok. Da kunne jeg i hvert fall vente en stund!

Det er mange ting som er annerledes med det å jobbe som fysioterapeut i Zambia sammenliknet med Norge. Folk har liten kjennskap til rehabilitering, og de venter ofte på at man skal komme med en sprøyte eller pille. Det kan være utfordrende å skulle sette langsiktige mål og jobbe i måneder for å se en forbedring, spesielt med tanke på at mange mennesker lever fra hånd til munn når det gjelder tilgang på mat og derfor ikke er vant til å planlegge for lang tid fremover. Brukermedvirkning er også et ukjent begrep – pasientene forventet at jeg skulle fortelle dem hva de burde prioritere å jobbe med.

En av pasientene jeg jobbet med kom til meg med smerter i armen. Han snakket ikke engelsk, og jeg var ikke akkurat stødig i tonga. Jeg forsøkte ved hjelp av en vaskehjelp som tolk å finne ut hva som var problemet. Deretter begynte jeg å behandle ham. Etter å ha jobbet med ham i noen uker fant jeg ut at han mente han hadde et insekt inne i armen som forårsaket smerten. Dette var et resultat av at han var blitt forhekset. Jeg innrømmer at jeg ble litt i tvil om hva slags tiltak som skulle hjelpe ham til å bli bedre! Heksekunst er ikke noe stort fag på fysioterapihøgskolen i Norge.....

Det har vært en kjempeopplevelse å få jobbe og bo på landsbygda i Kazungula. Det har gitt mulighet til å bli kjent med zambisk kultur, tradisjoner og mat. Jeg har prøvd meg på dansing og fått servert flyvemaur som kveldssnacks. Det var også herlig å få sitte sammen med kvinnene under et mangotre og rense groundnuts (peanøtter) og høre mens de pratet om livet.

Alt i alt har året bydd på fantastiske opplevelser av mange slag, og jeg tror det vil ta en stund å fordøye alle inntrykk og se hvordan denne opplevelsen har forandret meg. Takk til Nordkapp kommune for denne muligheten!

Twalumba – Litumezi – Zikomo – Tusen takk!

Inger Gretland

Besøk bloggen min på www.ingerg.blogspot.com